

## HALÁLOZÁS

### DR. KOVÁCS-DOBÁK GÉZA 1920–2013

Dr. Kovács-D. Géza címzetes egyetemi tanár 1920. február 20-án született, néhány hónappal a trianoni békeszerződés aláírása előtt Zentán, akkor még jogilag Magyarországon. Általános iskolai tanulmányait Zentán, még Szerbiában kezdte, de a középiskolát már Magyarországon, Székesfehérváron fejezte be, de a szerb nyelvet is anyanyelvi szinten beszélte.

A fogorvosi szakmával fogtechnikus ipari tanulóként találkozott először 1935-ben. 1941–1945 között egy katonai kórház fogtechnikai laboratóriumát vezette. 1942-ben fogtechnikus mestervizsgát tett. 1946-ban kezdte általános orvosi tanulmányait az akkor még Pázmány Péter Tudomány Egyetem Orvosi Karán. Hallgatóként 1948-ban „vizsgázott fogász” jogot szerzett. 1952-ben fejezte be általános orvosi tanulmányait az akkor már Budapesti Orvostudományi Egyetemen. Még abban az évben az Egyetem Stomatológiai Klinikáján fogszakorvosi vizsgát tett.

A szakmai felkészülésének ez a sora egyedülálló alapképzettséget biztosított számára a magyar fogorvosok között, és ennek köszönhető, hogy az egyik legjobban felkészült orvosként kezdte meg a tényleges fogorvosi gyakorlatát 1952-ben a Fővárosi János Kórház Szájsebészeti Osztályán. Ezt követően 1959-ig a Központi Stomatológiai Intézetben dolgozott fogszakorvosként. 1959-ben került a Fogpótlástani Klinikára, ahol 1967-ig egyetemi tanársegédként, 1967-től 1974-ig osztályvezető adjunktusként, 1974-től nyugdíjazásáig egyetemi docensként dolgozott.



Magas szintű felkészültsége és tudományos ismerete eredményezte, hogy a Klinikán kezdettől fogva nemcsak a hallgatók oktatásával foglalkozott, hanem gondot fordított a fiatal oktatók tudományos munkájának elősegítésére is. A '60-as évek közepén, még tanársegédként ő volt

az egyetlen a Fogpótlástani Klinikán, aki a fiatalok tudományos képzésével foglalkozott. Szinte minden, a Klinikára kerülő fiatalot megpróbált sokrétű tudományos munkájának egyik vagy másik részterületébe bevonni.

Sokirányú tudományos munkájából legismertebbek a szubperiosteális implantátumokkal valamint a maxillofaciális rehabilitációval kapcsolatos vizsgálatai és eredményei. Ezek nemzetközileg is ismert és elismert eredmények. Az implantációs fogpótlások terápiás értékéről szóló disszertációjának megvédésével nyerte el az orvostudomány kandidátusa tudományos fokozatot 1973-ban.

Tudományos tevékenységéről 117 közleményben számolt be hazai és külföldi szaklapokban és több mint 100 előadást tartott hazai és nemzetközi fórumokon.

1985-ben egyetemi docensként ment nyugdíjba. Csak nyugdíjasként 1993-ban kapta meg a már jóval korábban kiérdemelt egyetemi tanári címet.

*Dr. Fábíán Tibor*